

Известието за дохождането на хоръ отъ Сливенъ — градъ, който не е билъ досега познатъ съ нѣщо по-значително въ областъта на хоровото пѣние, бѣ една изненада, а за мнозина и една голѣма смѣлость. И тутакси трѣбва да се каже, че смѣлостьта на сливенци е твърде основателна. Тѣ се представиха по единъ напълно задоволителенъ начинъ въ столицата, както съ количествения, така и съ качествени съставъ на хора. Това е единъ смѣсенъ хоръ отъ осемдесетъ души мъже и жени съ добре фиксирани гласови партии, особено сопрани и басы, първитѣ съ необичаянъ за любителскитѣ хорове обемъ въ височина, а вторитѣ — съ своя чистъ басовъ тембъръ и мощностъ. Хорътъ пѣе чисто и стройно, дава хубави динамически отенявания, а въ нѣкои мѣста и твърде тънки ефекти.

Ржководительтъ на хора — г. Ил. Цековъ има всички данни да изработи отъ себе си единъ много добъръ хоровъ диригентъ. Той е много музикаленъ, има хубавъ гласовъ инстинктъ, много добъръ похватъ за хорова работа и единъ бликащъ темпераментъ.

Иванъ Камбуровъ

Изъ в. „Зора“ — 1934. г. бр. 4379.

*

Ние съ радостъ слушахме пѣсенъта, приобщила широкъ брой хора въ едно, защото строителството на българския духъ само съ проява на бодърствуваща воля ще укрепи нашата вѣра и нашитѣ опования.

Г-нъ Ил. Цековъ е талантливъ диригентъ. Сливенскиятъ хоръ може да се гордѣе съ него, защото качествата на диригента сж гаранция за преуспѣване на единъ хоръ. Дисциплината той провежда не само съ воля, но и съ способностъ да въодушевява, да залива съ трепетитѣ на пѣснитѣ душата на хориста. Г-нъ Цековъ обобщава качествата за едно широко амплоа, а това е залогъ за трайно творчество.

Нека сливенци отнесатъ съ себе си нашата възхита отъ тѣхнитѣ постижения и нека тѣхната пѣсенъ отекне навсѣкжде.

Сливенци изненадаха София!

Драсия Гумангеловъ — компонистъ

Изъ в. „Славянски югъ“ — 1934. г. бр. 4.

*

Впечатлението което остави Сливенския народенъ хоръ е отлично. Дългитѣ шумни и повторни ржкоплѣскания за бисъ, съ които го награди публиката, сж най-нагледно доказателство, че хорътъ, начело съ талантливия си диригентъ г. Цековъ, изпълни всичкитѣ си отбрани номера съ умение и школовка, каквато не очаквахме ние — столичани отъ единъ провинциаленъ хоръ. Еднакво хубаво бѣха изпѣти, както българскитѣ композиции, тѣй и валса на Щрауса и оперния откъслекъ отъ „Танхойзеръ“ на Вагнеръ. Правѣше впечатление дирижирането на хора. По всичко изглеждаше, че диригентътъ бѣ успѣлъ да школува, дисциплинира и завладѣе хористкитѣ и хориститѣ си съ изключителна виртуозностъ. Неговата нервна, жива и напрегната натура доминираше надъ цѣлия хоръ съ точностъ, която не допускаше никаква грѣшка или неволно отклонение. Блѣскаво изнесения концертъ е едно тържество за провинцията и голѣмъ успѣхъ за Сливенския народенъ хоръ.

Изъ в. „Свободна речъ“ —
1934. г. бр. 2980.